

Leto II.

5. junija 1949.

Št. 22.

MISLI SPOMINU

Pred štirimi leti v pomladnih dneh aprila in maja je bilo odigrano prvo dejanje tragedije slovenskega trpljenja. Končalo se je to prvo s kr vjo in začelo se je drugo dejanje v krvi prvega. Po štiriletni okupaciji in notranji revoluciji nas je mnogo našlo edini izhod in rešitev, da smo zapustili Slovenijo. Pogum in zaupanje je bilo v nas, ko smo se poslavljali s pogledi od naših lesov, gora, vasi in mest. Trdno odločenim, da ne krenemo z začete poti v borbi proti komunizmu za slovensko svobodo, nam niti bodočnost ni bila temna.

Bilo je tedaj v maju. Rastreseni smo bili že po taboriščih in začeli smo po malem razumevati, da bo pot težja kot smo si jo morda predstavljali v svojem zanosu. In tedaj v onem prvem mesecu, ko nismo nič vedeli o bodočnosti, pa mnogo, mnogo še upali, smo se zdrznili; plamen poguma in zaupanja je skoro ugasnil v naših očeh -

"Vrnili so jih! Iz Vetrinjskega so poslali vse nazaj v Slovenijo komunizma na milost in nemilost!"

Spočetka smo težko verjeli, kajti: veliko - da, preveliko! - je bilo naše zaupanje do tujine, do zaveznikov. - Pa je le bilo res! Bilo je res, da se je v Sloveniji začelo odigravati drugo dejanje žaloigre. Začelo se je v krvi!

Tedaj je bila pretežka in pregrenka resnica in preveč moreča je bila skrb za lastno usodo, da bi mogli do dna premisliti nesrečo. Še govoriti si skoraj nismo upali. Molčali smo, čakali - da - in kovali načrte, kaj in kako ukrenemo, če nas odpeljejo na isto pot. -

Zaman so lepe besede o junakih, ki so bili poslani v smrt. Zaman žalovanje za njimi, če bodo njihove žrtve zastonj, brez sadu, brez vira moči in nauka za Slovence, ki smo ostali, tudi in še posebej za nas, ki smo v tujini. Njihove žrtve so ukaz: Vztrajati in vzdržati - Slovenija je sama ena. In mi naj poneseemo v svet slovensko zahtevo po pravici in svobodi. Tudi borb, ki jih je naš narod bil in jih še bije za to, ne zamolčimo. Ne bodimo premajhni. Narod smo, pa čeprav nas ni niti dva dobra milijona, in kot narod imamo prav iste pravice in zato tudi iste zahteve do njih kot če bi nas bilo petdeset ali sto milijonov. Prav zato, ker nas je malo, moramo biti odločnejši, vztrajnejši in sposobnejši ter - enotnejši! Ali bomo mi v tujini dopustili, da bodo naša leta emigracije brez plodna, brez koristi za narod, brez uspehov in napredka na poti, ki smo jo začeli. Ne govorimo o oporoki in ukazu padlih! Izvršujmo, živimo in delajmo. Besede so prevečkrat le prazne fraze, včasih celo izrečene iz neke obveznosti. A življenje in delo - le to - more dokazati, da razumemo, cenimo in hočemo! -

Je naravno in razumljivo, da se vedno vprašamo, kdo je kriv vetrinjske nesreče. Prav je tako.

Tito, komunistični tiran Jugoslavije, z vsemi svojimi pomočniki - slovenskimi in ostalimi, je bil tisti, ki je zahteval izročitev slovenskih protikomunistov - vojakov in ostalega ljudstva - iz Vetrinja. Dosegel ali izmešetaril je to in jih vse poslal v smrt. Ni nam treba niti poudarjati, da tudi zato obsojamo komunizem. Nismo protikomunisti le zaradi tega nje govega zločina in tudi smo bili že pred tem. Vemo pa, da si je komunizem s tem dejanjem na Slovenskem sam odvzel poslednji videz - drugega kot videz nikdar ni bilo - poštenosti in borbe za resnično svobodo Slovencev. Dokazal je v vsej grobosti, da hoče le oblast in svobodo za sebe in za nikogar drugega.

Ni komunizem edini krivec! Žrtve so mu izročili zavezniki - Angleži. Težko je reči, zakaj. Dejstvo je: če jih ne bi izročili, bi jih komunisti ne dobili v roke in poslali v smrt. Nosijo torej svoj del krivde, pa čeprav je v nasprotju z njihovimi demokratskimi idejami - noben izgovor jih tega ne more oprostiti. Morda so zaupali v demokracijo komunizma. Da nes spoznavajo svoje zmote, ko komunistična nevarnost grozi njim samim. Toda njihovo spoznanje mrtvih ne more vrniti! Daje nam le zadoščenje, da se nismo zmotili, da smo krenili pravo pot in to v času, ko je bilo vse proti nam. To zavest imamo in je tudi ne zamolčimo, je ne smemo zamolčati. Še nismo zadovoljni s krivci. Da, iščemo krivcev med samimi Slovenci - protikomunisti in "protikomunisti". Drži prav gotovo: Če je povzročilo izročitev iz Vetrinja to, da nekateri na višjih mestih niso zmogli in znali med okupacijo pozabiti in iti mimo razlik, ki so vso dobo revolucije slabile slovenske protikomunistične vrste, potem leži krivda tudi na njih! Predaja 12.000 Slovencev ni dogodek, ki ga bilo možno kar tako prezreti! In še drži: če je komu bil v tem najkritičnejšem času več osebni položaj kot pa varnejša pot tolikih ljudi, potem tudi tak nosi krivdo - naj bota tisoč takih ali pa en sam. Tudi: ko je bilo dovolj jasno in očitno, kam so prvi odšli in kakšna usoda jih je doletela, odgovorni niso verjeli, še manj pa kaj ukrenili. Če so "manjši" posamezniki videli in spoznali in ukrepali na lastno roko, odgovorni pa nič, potem so sami dokazali svojo nesposobnost. Potem je obžalovanja vredno, da so do odgovornih položajev sploh prišli.

Pri tem pa ne gojimo nobenih črnih misli maščevanja nad krivci. Vedo le, da pravica slej ali prej "ureže šibo za vsakogar!"

Vedimo in ne pozabimo, da drugo dejanje slovenske žaloigre - ki se je začela v krvi vetrinjskih žrtev - še traja v vsej grobosti in nasilju in uklepa vso duhovno in materialno svobodo Slovencev doma. Ne izgublajmo vere, da ne izgubimo moči, kajti le kdor je močan, zmaguje!

Mirko Gornik

-----00000-----

5.maja 1947. S potovanja. Nekje v Nemčiji.-

Spustil se je večer in temen zastor je padel nad male vase ob znožju gora.

Zleknil sem se v kot vagona, se obrnil k steni in jel premišljevati svojo pot.

Cigareto sem vzel in z drugo roko sem oprasnil z žveplenko po hrpa=vi blazinici. Medel soj je preletel temne stene...

A!

Dih mi je zastal, zatresle so se mi roke. Prižigal sem žveplenko za žveplenko in končno odnehal, nem, okamenel!

Z nožem je bilo vrezanih v steno šestero besed!

MILAN TRAVAN SE PELJE V SMRT!

Črke so bile velike, neenakomerne, usločene, vihrave, skoraj šegave,

vesele - vesele, kot je bil moj brat sam.

+++++

Zadušljivo je v vagonu, Petdeset ljudi je natlačenih kot živina. Obraz i so togi, nemi, izsušeni, blazni, trpeči, kot krinka so, kot pustna maska. Kričavo-nemi, blazno vpijoči, drhteči, ranjeni, neobriti, sivi, z globo- kimi podočnjaki, iznakaženi in, in eden sam je vesel, zgovoren, pojoč. O- či iz obraza so uprte v le eno steno in nožič, ki dolbe v hrastovino!

MILAN...

Ah, da! Milan! Mati ga je često klicala tako, dokler ni umrla. Zdaj pa se vidita... "Milan moj..." je dejala ženka, tesno k njemu prižeta, drh teča, sanjava... "Milane!" je dejal poveljnik po boju. "Junak si bil, Mi- lan!"

Rezilo pa dolbe naprej:

...TRAVAN...

Ah. "Milan Travan," je dejal rektor, "čestitam vam, zdaj si boste u- stvarili svoj dom... Življenje vas čaka gospod doktor Travan..." - "Že = nin Travan Milan in nevesta..." je dejal župnik z lece in oči vseh so se uprle vanj, ko so mu v sreči in ponosu sijale oči.

Milan je dolbel z nožičem v les in se smehljal...

"Živeti, živeti!" je kričal nekdo v vagonu. "Dekle, dekle moja..." je jokal mlad fant svetlih las in kalnih oči...

"Žena, otroci, dom..." je besnel kmet s sončne Dolenjske. "Nocoj bo do pa kranjske klobase zame in za svetega Filipa..." je blede mladi mož.

... SE PELJE ...

Glej, glej! Ves penast je belec. Travanovi se peljejo k žegnanju pri sv. Florijanu... Milan je prav postaven. Šole je menda že končal, a doktor hoče biti! Dekletom kar dah zastaja! Kako lep fant! Milan je vesel, pelje se s kolesljem; prek sončnih košenin vodi bela cesta, mimo gozdov, sadov njakov, vasic, cerkva in pašnikov.

Sonce, lahen vetrič, razigran žrebec, nov koleselj... Milan in Trava novi se peljejo k žegnju pri Florjanu!

Tale V je ves ukrivljen in slok. Kot latvica je upognjen, visok. Reži se in poje:

... VSMRT ...

Smrt! Konec ali začetek? Zadnja postaja v gorah, ali prelaz... Milan je zagledal umirajočo mater pred očmi. Smehlja se, oči ji blaženo strme v nevidno svetlobo, morda v nebesa...

Smrt! Milan je sklenil roke in morda moli. Tako miren je in spokojen ... "Še se vidimo" sanja "nasvidenje ženka, sinko, oče, bratje; zdaj sem pri materi..."

Smrt! Detece izteguje roki za očetom, ki drvi v temo in mu težka že- lezna kolesa pojo po tračnicah:

"Milan Travan, v smrt, v smrt, Travan, se pelje, v smrt, se pelje, v smrt..."

Petdeset ljudi! Pol blaznih, pol mirnih, a vesel samo eden.

In si poje, tisto nežno uspavanko si poje, vso tiho, zasanjano: "Spa vaj dete sladko..." Vse glasneje poje, s čistim glasom, ki ga ne moti ni ti pesem pragov in tračnic!

In petdeset ljudi, pol blaznih, pol mirnih, si misli: "Zblaznel je tu di ta..."

Milan Travan se pelje v smrt in spi. Spi poslednjič to zemeljsko spa nje, kajti jutri rano bo umorjen nekje v kočevskih gozdovih...

Vse žveplenke sem pokuril. Poljubljal sem bratovo zadnje delo, jokal in se smehljajal...

Potem se zanihal v sladek sen, ki ga ne moti niti pesem pragov, tračnic in koles...

"Za njim, za njim, za njim ..."

-----0000000-----

JAVNO MNENJE

Uredništvu "Klica Triglava"!

Naj mi spoštovano uredništvo dovoli, da se tudi jaz nekoliko dotaknem položaja Slovencev-emigrantov posebno v angleški zoni Nemčije.

Zadnji čas je že, da smo se tudi mi Slovenci v Nemčiji predramili ter se začeli počasi organizirati v okrilju 14-dnevnega glasila "Slovenija". Čas hiti z bliskovito naglico mimo nas, ne da bi se vprašali, kako smo in kako hočemo izkoristiti to dobo "čakanja". Kajti zavedati se moramo, ne samo mi tu v Nemčiji se nahajajoči Slovenci, nego po celi zemeljski krogli raztreseni mali slovenski narod, da pred narodom, ki živi v naši ožji, a tudi širši Domovini, nosimo silno odgovornost za naša bodoča pokolenja, da nas naši sinovi in hčere ne bodo preklinjali radi naše nezrelosti ter osebni razprtij.

Vsled mnogostranskih zvez sem že v l.1948 sprožil misel, da se Slovenci nahajajoči v Nemčiji združijo v organizacijo, ki bi pozneje začela izdajati lastno slovensko glasilo, toda moja kakor tudi nekaterih prijateljev prizadevanja so ostala vsled nerazumevanja brezuspešna. Vsled pomanjkanja vodilnega emigrantskega zastopništva smo izgubili ugled in zaupanje v zapadnem svetu ter se lahko zgodi, da Tito po njegovem strmoglavljenju res prevzame zastopstvo Jugoslavije, ker je priznan od vseh zapadnih velesil. Vse to bi šlo na naš račun in v našo veliko škodo.

Radi tega je že skrajni čas, da strnemo naše vrste, sestavimo jasen politični program ter s takim stopimo pred slovensko javnost. Radi bodočega položaja Združene Slovenije moramo stopiti v stik s Srbi in Hrvati, kakor tudi zaradi bodoče federativne Jugoslavije v okviru Združenih Evropskih Držav.

Neustrašeno naprej po načrtani poti ter mnogo uspeha pri Vašem neveličnem poslu Vam želi - Primožič Janez.

-----000000-----

Cenjeni gospod urednik!

Dovolite mi, da se tudi jaz oglasim pod "Javnim mnenjem", ki je -žal- z razliko od rubrik v drugih slovenskih časopisih, edina resnična svobodna govornica, kjer objavljate vsakršno mnenje brez pripomb, kot na primer "prejeli s prošnjo, da objavimo", kar dokazuje da resnično stojite trdno na stališču svobode govora.

Kakor ne želim, da bi komurkoli delal krivice, prav tako smatram, da bi tudi drugi Slovenci morali paziti na to, da ne delajo razlik z nepremišljenim in morda celo načrtnim razlikovanjem med posameznimi Slovenci po stari navadi "ta je naš" - "ta pa ni naš". Jaz sem tega že sit in ne bom se zmotil, ako trdim, da ima tega dovolj že tudi ogromna večina Slovencev doma in v emigraciji. Nisem se zato oglasil vse doslej, ker sem menil, da smo končno vendarle že srečali svojo pamet. Pa se mi zdi, da se se zmotil.

Sem naročnik in zvest čitatelj "Svobodne Slovenije", ki mi je zlasti zaradi vesti iz domovine prav všeč. Toda pred kratkim me je zbolelo, ko sem

bral v št.15. uvodnik pod naslovom "Velikonočni prazniki" in kasneje v "Za hvali", da daje argentinska "Svobodna Slovenija" nek poseben povdarek na takozvane "sive", ki jih je umetno ustvarila MacLeanova komisija, komisija onega MacLeana, ki je bil šef britanske misije pri Titu in se sedaj nahaja pri njem na obisku v Beogradu. "Svobodna Slovenija" očitno odobrava to MacLeanovo razdelitev Slovencev.

V omenjenem uvodniku je debelo zapisano: "Dajte jim, saj njihova odprta dlan prosi med nami, prosi za pomoč v stiski, ki je velika tam v Nemčiji, med "sivimi", ki so izvrženi celo iz taboriščnega občestva..."

To je čisto navadno potvarjanje resnice, kot je bilo potvarjanje resnice, da bomo izobčeni iz slovenskega občestva, ako gremo v Anglijo in ne v Argentino. Kaj smo morali zaradi svoje odločitve preslišati v Spitalu in Traniju, ve vsakdo, ki se je nahajal v teh taboriščih. Toda to sedaj ni vprašanje, kakor tudi še ni vprašanje, kam je izginila pomoč Ameriških Slovencev poslana "Slovenskemu Socialnemu odboru" v Rimu, vprašanje je, kako pride "Svobodna Slovenija" do tega, da trdi nekaj takega v zvezi s "sivimi". Ko sem potoval preko Nemčije v Anglijo in še sedaj potom dopisovanja vem, da ni nobene razlike v postopku napram "belim" in "sivim". Tudi v Anglijo niso bili sprejeti le "beli", ampak celo "črni", čeprav je bilo potrebno dobiti politični pečat "eligible" /primeren/, da je kdo prišel v Anglijo iz Nemčije. Enako niso potovali v Argentino le "beli", ampak je mnogo drugih razlogov, da nekateri slovenski begunci še doslej niso mogli iz Nemčije. Eden izmed teh je tudi, da je Peron zaprl vrata. Poznam eminentnega "belega", ki ne more nikamor iz Nemčije in trpi v taborišču. Kako to? Po logiki "Svobodne Slovevijs" so samo še "sivi" v Nemčiji. Tako pisanje in mišljenje globoko obsojam.

Ta stvar mi je sedaj obrnila pozornost na celotno pisanje "Svobodne Slovenije" in vestneje prebiram njene članke. Št.17 mi nudi sedaj polno gradivo, o katerem bom morda spregovoril drugič. Tako uvodnik "Irski narod", proglas "Komisije za zbiranje zgodovinskega gradiva iz časov okupacije in revolucije" ter "Mi smo revolucija".

S spoštovanjem"Siv" po letih.

-----00000000-----

Gospod urednik,

kdor napak ne vidi, jih ni kriv, ter je potreben pouka, ne pa palice ali aresta, kar je razvidno iz Vaših "Iveri". To uči in izvaja komunizem. Tudi trditev brez dokaza more biti resnica. Poglobite se, pa boste videli. D.P.

Odgovor: Kaj bi storili s človekom, ki dela napake pod pretvezo, da jih ne vidi in so tudi vsi dobri nasveti zaman?

Poglobil sem se v trditve brez dokazov in prišel do zaključka, da so to lahko samo dogme. Zbiratelj "Iveri!"

-----00000000-----

POŠTA

Trst.- 12. in 19.t.m. se bodo vršile občinske volitve na Svobodnem Tržaškem Ozemlju. V borbi za tržaško občino na =

stopa 12 strank: 1/Krščanska demokracija/demokristjani;/ 2/ Italijanska liberalna stranka; 3/ italijanska republikanska stranka; 4/ Socialistična stranka Julijske Krajine; 5/Italijanski blok; 6/ Italijanski socialni pokret; 7/ Komunistična stranka Svobodnega Tržaškega Ozemlja; 8/ Italijansko-slovenska ljudska fronta; 9/Fronta za neodvisnost Trsta; 10/ Tržaški blok; 11/ Slovenska narodna lista in 12/ Republikanski pokret za neodvisnost Trsta.- Prvih šest strank se bori za priključi =

tev Trsta Italiji, medtem ko so ostale italijanske stranke označene za antirevizionistične, t.j. za ohranitev sedanjega stanja. Lista demokratskih Slovencev je Slovenska Narodna Lista, ki predstavlja enotno fronto slovenskih antikomunističnih in antifašističnih sil Tržaškega Ozemlja. Njen volilni znak je lipova vejica s helebardo. Slov.nar.listo za tržaško občino predstavljajo gospodje: Agneletto dr.Josip, ing.Sosič Milan, delavec So-siž Zoran, prof.Abram Lavra, Udovič dr.Peter, trgovec Podobnik Josip, kmet Tence Kristjan, ga.Lavrenčič Pavla, študent Cerkevnik Teodor, obrtnik Kallin Ferdinand, delavec Vodičar Franc, kmet Sedmak Marij, delavec Ferfila Josip, ga.Dolenc Lojzka, delavec Guštin Karlo in odvetnik Vesel dr.Franc.

Rok za pripravo na volitve je bil prekratek, kar gre na škodo Dlovenske narodne liste, ki se mora na eni strani boriti proti komunistom, na drugi strani pa proti italijanskim šovinistom, podprtim z kapitalom iz Italije, da ne omenimo še nerazumevanje zavezniških oblasti za položaj Tržaških Slovencev. Vsi tržaški uradi in celotni volilni aparat je v italijanskih rokah po zavezniški zaslugi, ki favorizira priključitev Trsta Italiji. Zato se morajo danes tržaški Slovenci boriti vsaj za to, da se sedanje stanje do nadaljnjega ne izpremeni in da se zagotovi obstoj Svobodnega Tržaškega Ozemlja. To je za slovenski narod življenskega vprašanja in zato je nujno, da demokratski Tržačani glasujejo za Slovensko narodno listo.

Škodljiv pojav je uredba, ki določa, da se bodo volitve na podeželju vršile en teden kasneje kot v samem Trstu. S tem se hoče izvajati pritisk na slovensko podeželje v skladu z rezultati volitev v Trstu, kjer se nahaja večina Italijanov Svobodnega Tržaškega Ozemlja in ne bodo pravilen odraz stanja. Zato bo veliko zaviselo od Slovencev na podeželju.

S tem, da se je pojavila cela vrsta italijanskih političnih organizacij, ki bodo pri volitvah zastopale ohranitev Svob.Trž.Ozemlja, je zanikano tudi netočno poročanje vrhovnega poveljnika gen.T.S.Airey-a, da v Trstu ni ljudi, ki bi se zavzemali za svobodno življenje izven okvira Italije. Na podlagi takih netočnih poročil se je že večkrat sprožila zahteva po vrnitvi Trsta Italiji.

Dr.Josip Agneletto, predsednik Slov.Demokratske Zveze je v radijskem nagovoru takole okarakteriziral italijanske stranke, ki sodelujejo na volitvah: "S kakšno pravico si upajo danes italijanske stranke od Togliatti jevega komformizma preko demokristjanov, pa do najskrajnejših šovinistov, vabiti Slovence in Slovane, da volijo za italijanske liste? "Democrazia cristiana" se sklicuje na svoja katoliška načela, na avtonomije, ki jih imajo Nemci na južnem Tirolskem in Francozi v Aosti in obljublja Slovencev te avtonomije, če volijo zanjo in s tem za to, da pride Trst zopet pod Italijo. Ali, ako je ona res zagovornica narodnih manjšin in pokrajinskih avtonomij, zakaj je proti širši avtonomiji Goriške in Furlanije? Zakaj je proti slovenskim šolam v Slovenski Benečiji? Dovolj nam je rimskih obljub, še izza časa aneksije 1921. Zato ne more noben Slovenec in Slovan, ki lju bi svoj jezik in svoj rod voliti za demokristjane, ker hočejo oni Trst zopet vrniti Italiji, ki je pomenila za nas narodno tragedijo, drugo Kosovo. Še sedaj v Trstu, pod zavezniki, nam odrekajo vodeči oficialni demokristjani naše najenostavnejše narodne in kulturne pravice in drže v veljavi še vse protislovenske fašistične zakone. In kaj bi šele bilo potem, če bi Trst prišel pod Italijo? Zato ne more noben Slovenec voliti demokrščansko listino, ker voli s tem za Italijo. To pa velja tudi za kakršno koli drugo italijansko listo."

NARODNI CILJ, ki ga imajo predstavniki Slov.narodne liste, je ohranitev in utrditev slovenstva ob zahodni meji našega naroda; POLITIČNI CILJ je ohranitev in utrditev Svobodnega tržaškega ozemlja, v katerem vidijo najmočnejše poroštvo za svobodo, enakopravnost in obstanek slovenstva tamkaj ter bistven pogoj za zasidranje in zmago demokracije na tem delu Evrope, SOCIALNI CILJ pa je delo, kruh, napredek, čim večja blaginja in socialna pravičnost za vse. Napor za doseg te ciljev naj služijo najvišjemu cilju: SVOBODI, NEODVISNOSTI IN SREČI VSEGA SLOVENSKEGA NARODA!

-Š.L.

NEW YORK.- 5.maja se je vršila v dvorani Carnegghihall velika manifestacija za svobodo in osvoboditev zaslužnjenih narodov. Organizacija je bila v rokah uglednih ameriških javnih delavcev, govorili pa so predstavniki tri najstih zatiranih narodov. V imenu Slovencev je govoril dr.Miha Krek, v imenu Hrvatov dr.Vlatko Maček in v imenu Srbskega Centralnega Komiteta dr. Žujević.

---000---

ALFORD.-

Dne 20.maja t.l. je po šestih mesecih trpljenja preminul g. Avgust GERMIOČ, roj.24.3.1923 v Zrečah pri Celju. Umrl je na posledicah zastrupljenja krvi.

Pokojni Avgust se je nahajal skupno s svojim bratom Rudijem v Bilsby Hostelu v Alfordu, Lincs. Potom ko so njuni stariši padli 6.maja 1945 pod zločinskimi komunističnimi strelji, je bratoma po šestmesečnem mučenju v oznaških ječah uspelo pobegniti v emigracijo, kjer sta živela v trdnem prepričanju, da se nekega dne povrneta skupno na grobove nesrečnih staršev. Toda kruta usoda je hotela drugače in odtegnila Avgusta zemeljskemu življenju. Pokopan je bil 22.maja na pokopališču v Alfordu. Na poslednji poti so ga spremili tamkajšnji Slovenci.

Globoko prizadetemu bratu Rudiju naše iskreno sožalje!

---000---

LJUBLJANA.- V cerkvi pri Križankah se ne vrši več katoliška služba božja, marveč staro-katoliška. Kljub temu pa da Titovci favorirajo staro-katoliško cerkev, se prior križevniškega reda p.Valerijan Učak nahaja že dlje časa na prisilnem delu.

IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVE "KLICA TRIGLAVA" : Kdor želi prejemati list Družbe Sv.Mohorja "Družina in Dom", naj nam to čimpreje sporoči. Doslej smo list dostavljali brez načrta nekaterim našim naročnikom. Ker pa so nekateri iz razili željo po rednem prejemanju, prosimo vse, ki imajo enako željo, da nam to sporoče.

Zaradi pomanjkanja prostora je morala topot odpasti angleška lekcija, za kar prosimo oprostjenja. Gospodu F.V. sporočamo, da smo njegova vprašanja predali uredniku rubrike.

Urednik rubrike "V 14 dneh" podaja g.J.G./glej "Javno mnenje" v št.21/ z ozirom na njegovo trditev, da angleški kralj ni "vodja" Commonwealtha, kot smo to objavili v KT, sledeč tekst uradne izjave s konference ministerstvih predsednikov v angleščini: "The Government of India have informed the other Governments of the Commonwealth of the intention of the Indian people that under the new Constitution which is about to be adopted India shall become a sovereign independent republic.- The Government of India have, however, declared and affirmed India's desire to continue her full membership of the Commonwealth of Nations and her acceptance of the King as the symbol of the free association of its independent member nations and as such the head of the Commonwealth." - Urednika rubrike ne zanima, kaj in kako so to uradno izjavo tolmačili posamezni časopisi, marveč sprejema izjavo takšno kot je. Točnega izraza za "the head of the Commonwealth" v slovenščini nimamo in zato je bilo prevedeno z besedo "vodja" v narekovajih, saj je vsakomur dobro poznana funkcija angleškega kralja in ne more biti isto vetenja z Führerjem.- Glede njegove selekcije novic pa urednik pač meni, da to zavisi od tega kdo izbira vesti. G.J.G. ima pač svoj okus in bi nedvomno rubriko v "14 dneh" drugače urejeval. Vsekakor pa se ne strinjamo mislijo, da bi iskali in prikrojevali vesti, ki bi tako sovpadale z linijo K.T. Tudi pri vesteh mora veljati princip "obeh zvonov", ako smo demokrati. Strinjamo pa se, da mnogi časopisi objavljajo izključno vesti, ki so njim in njih mišljenju pogoju. Toda to je "Göbbelsova kuhinja".

Z današnjo številko pričenjamo novo četrletje in naprošamo vse naročnike, da naročnino obnove. Četrletna naročnina znaša 6/-. Vse dopise pošiljajte na naslov: K.T., Miners Hostel, Twogates, Tamworth, Staffs.

23. maja so se ponovno sestali zunanji ministri: Bevin, Acheson, Schuman in Višinski, z namenom reševati sledeča vprašanja: 1/ Politično in gospodarsko enotnost Nemčije, vključno okupacijo; 2/ Berlin, vključno denarno vprašanje/vzhodna in zapadna nemška marka/; 3/ Pripravo za mirovno

godbo z Nemčijo in 4/ Avstrijo.-- Višinski je predlagal še pripravo mirovne pogodbe z Japonsko, pri čemer naj Kitajska zamenjala Francijo pri zelniki mizi. Predlog ni bil sprejet.-- Zapadni državniki so predlagali: 1/ Priključitev sovjetske zone ostalim zonam Nemčije; 2/ Ustvaritev federalne nemške vlade; 3/ Svobodne volitve; 4/ Konec vojaške vlade in izplačevanje reparacij; 5/ Rusi naj vrnejo Nemcem vsa zaplenjena podjetja.-- Nava Nemčija naj bi delovala po statutu sprejetem v Bonnu.-- Sovjetski predlogi pa so: 1/ Ponovna vzpostavitev Kontrolnega Sveta štirih sil, ki je zaradi Sovjetov prenehal delovati pred 15 meseci/; 2/ Ponovna vzpostavitev Komandature štirih sil v Berlinu in 3/ Vzpostavitev nemškega državnega sveta, ki bi sestavljali predstavniki vseh zon.-- Sovjeti predlagajo tudi sodelovanje vseh nemških sosednih držav pri upravi Porurja.-- Zapadni državniki so vse sovjetske predloge zavrnil, ker bi z njihovim sprejetjem šli dejansko nazaj v dobo takoj po vojni, ko je bila močna okupacija potrebna. Višinski je ostro napadel stanje v zapadnih zonah. G. Bevin je odgovoril, da naj Višinski to težko stanje raje predoči Nemcem, ki stalno prebegavajo iz sovjetske zone na zapad. Acheson pa je rekel: "Slišali smo o raju na Vzhodu in peklu na Zapadu."-- Na Bevinov predlog bo nadaljna zasedanja tajna.

Železniško omrežje Berlina je večinoma v sovjetskih rokah in železničarji prejemajo plačo v vzhodnih markah. To omrežje pa je sedaj paralizirano zaradi stavke 12.000 železničarjev, ki zahtevajo plačo v zapadnih markah, ki so trikrat več vredne od vzhodnih. Prišlo je do večjih spopadov s policijo iz sovjetske zone, ker skušajo stavkajoči preprečiti delo stavko kazom. Stavkajoči so se odločili, da se ne vrnejo na delo, dokler Sovjeti ne odstavijo železniškega direktorja, ki je komunist.

Sovjeti so predlagali Zapadu, da sporazumno končajo državljansko vojno v Grčiji. Anglo-amerikanci so to odbili, ker je očitno, da je sovjetski predlog posku rešiti grške komuniste, katerih moč vedno bolj upada.

Angleška vlada bo v kratkem zahtevala odpoklic mnogih uslužbencev poslaništev držav izza Železne zaves, ker je bila odkrita komunistična vojnunska mreža, ki je imela za nalogo izslediti sledeče podatke: Tipe in število ameriških letal v Angliji, moč ameriškega letalskega osebja in njihove baze v Angliji, število in kraj atomskih bomb ako se nahajajo tukaj in ali je možna njih proizvodnja v Angliji ter zaloge urana; informacije o komunistih v Angliji in njihovih organizacijah, ako bi bile sposobne za sabotažo industrije in vojaških priprav ter njih vlogo v delavskih unijah. Vohuni so se pri svojem delu posluževali tudi nekaterih evropskih prostovoljnih delavcev.

Angleška policija je izpustila "ameriškega komunisto št. 1." Eislerja, ker ni sodišče moglo najti ničesar, kar bi ga opravičevalo, da Eislerja izroči ameriški oblasti. Eisler je odpotoval v Prago. Ameriške oblasti se daj razglablja možnost izгона odn. deportacije Eislerjeve žene na Poljsko.

Veliki Senussi Emir Idriss je proglasil neodvisno Cirenaiko, ki bi morala biti v britanski upravi po sporazumu Bevin-Sforza, katerega pa je skupščina OZN zavrnila. Anglija je neodvisno Cirenaiko takoj priznala.

Georges Bidault, biv. francoski zun. minister je postal predsednik MRP- "francoske ljudske stranke". Doslej je bil Schuman, sedanji zun. minister.

Sedem in pol milijona funtov bo odobrila ameriška vlada za nerazvita področja, ki so v upravi odn. oskrbi OZN.

-----00000-----

Za Socialni Sklad 29. oktobra so darovali: g. K.Š. iz Ryton-On-Tyne 15/- ; g. M.F. iz Bilsby-a 5/- in g. F.J. iz Shelthorpa 4/-. Darovalcem iskreno hvale!